

дискурсивної компетенції і розробка методики її формування у майбутніх філологів є предметом нашого подальшого дослідження.

Література

1. Rickheit Gert, Strohner Hans. Handbook of communication competence. Mouton de Gruyter, Berlin, New York. 2008. – 538p.
2. Jaroszek M. Factors determining the development of discourse competence in advanced learners of English. Ph.D. Dissertation. Uniwersytet Śląski, 2008. – 234p.
3. Nordal Kjell Helge. The Foundation Course in English: Some Aspects of the Development of Discourse Competence in Syllabi and Textbooks in the Period 1976 – 2003. University of Oslo. 2006. – 81p.
4. Trujillo F. Discourse Competence. Dealing with texts in the EFL classroom. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fernandotrujillo.es/wp-content/uploads/2010/05/discourse.pdf>
5. Синчак О. Дискурс-аналіз як методологічне підґрунтя для розробки підручника з української мови як іноземної // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – Львів, 2014. – Вип. 10. – С. 203-210.
6. Руденко А. Индивидуальный подход к развитию дискурсивной компетенции студентов при обучении иностранному языку в вузе: автореф.дис....канд.пед.наук. Вликий Новгород, 2007. – 25с.
7. Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.coe.int/t/dg4/linguistic/source/framework_en.pdf

Олена Негривода

**Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

Україна

ІНТЕРАКТИВНІ ПРИЙОМИ РОБОТИ З ІНШОМОВНИМ ЛЕКСИЧНИМ МАТЕРІАЛОМ У ПРОЦЕСІ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-ФІЛОЛОГІВ

У наш час у зв'язку з отриманням іноземної мови статусу засобу світового спілкування, проблема оптимізації навчання іноземної мови та визначення провідних цілей, завдань, а також засобів їхньої реалізації є однією з найбільш актуальних.

Важливими рисами особистості вчителя іноземної мови є вмотивованість та потреба у спілкуванні, здатність ініціювати та організувати комунікацію, стимулюючи відгук та ініціативне спілкування з боку тих, хто навчається [2, с. 52]. Підготовка вчителя іноземної мови зорієнтована на

репродукцію навчального матеріалу і не завжди сприйнятлива до нового. Для підвищення ефективності заняття іноземної мови слід застосовувати паралельно з традиційними методами інтерактивні технології та методики навчання.

Чимало вчених, таких як К. Кричевська, Р. Мартинова, С. Ніколаєва, В. Кувшинов, Г. Харлов, І. Бім, В. Бухбіндер, Н. Гез, С. Шатілов, І. Грузинська, М. Латушкіна вивчали проблему навчання іншомовній лексиці. Вони відзначали специфічні труднощі лексичного матеріалу, тому що система лексики недостатньо виявлена на відміну від граматики і фонетики. Лексичний матеріал є сукупністю одиничних фактів, сукупністю одиниць, що не мають системи. У зв'язку з цим в навчанні лексиці існують певні труднощі. Крім того, саме по собі слово – дуже складне і багатообразне явище. Кожне слово, як відомо, має певний об'єм значень, форму і вживання. Вимова і написання слів іноземної мови нові для учнів і тому викликають значні труднощі. Викликає труднощі і об'єм значення слів у порівнянні з рідною мовою, багатозначність слів, характер сполучуваності одних слів з іншими, вживання слова, пов'язане з об'ємом значення і визначає конкретну ситуацію вислову. Крім загальних особливостей лексики як матеріалу мови, існують особливості словарного складу мови, що вивчається. Характерною особливістю англійської лексики є багатозначність і омонімія. Вочевидь, що методика навчання лексиці повинна зважати на специфіку конкретної мови при формуванні лексичної компетенції студентів.

Мета дослідження – розкрити особливість та необхідність застосування інтерактивних прийомів роботи з іншомовним лексичним матеріалом у процесі спеціальної підготовки майбутніх учителів-філологів. **Завдання** – визначити сутність поняття «інтерактивність»; - виокремити інтерактивні прийоми роботи з лексичним матеріалом у процесі спеціальної підготовки майбутніх учителів-філологів. **Предмет** – інтерактивні прийоми роботи з іншомовним лексичним матеріалом. **Об'єкт** – професійна діяльність учителя у навчанні іншомовного лексичного матеріалу.

Лінгвістичне тлумачення, представлене в іншомовних словниках, свідчить, що поняття «інтерактивність» прийшло до нас з англійської мови “inter” – взаємо, “act” – діяти, отже його можна пояснити як взаємодію студентів, перебування їх у режимі бесіди, діалогу, спільної дії. Інтерактивність включає в себе не тільки вираження своїх власних думок, а й сприйняття і розуміння думок інших. Інтерактивність має дуже велике значення під час вивчення іноземної мови, тому що студенти можуть збагатити свій словниковий запас, працюючи з аутентичним мовним матеріалом, слухаючи або читаючи, беручи участь у різноманітних дискусіях, інсценуваннях, спільних завданнях з розв’язання проблем.

Інтерактивні методи навчання включають в себе презентацію, евристичну бесіду, рольові ігри, дискусію, «мозковий штурм» (brain storm), метод «круглого стола», метод «ділової гри», конкурси практичних робіт з їх обговоренням, тренінги, колективні вирішення творчих завдань, практичні групові та індивідуальні вправи на моделювання ситуацій, кейс метод, проектування бізнес-планів і різних програм, групова робота з посібниками, ілюстративними матеріалами, педагогічна студія, обговорення відеозаписів, зустрічі із фахівцями, використання комп’ютерних програм.

У викладенні спецкурсів англійською мовою дуже ефективно використовувати інтерактивні лекції, які відрізняються від традиційних двостороннім потоком інформації, містять проблемні питання з боку викладача, евристичний тип навчання, допускають переривання розповіді педагога і обговорення теми, яка викликала труднощі або зацікавила, імпровізований виступ студента або декількох студентів з тими лекції. Такі лекції дозволяють швидко перетворити пасивну презентацію в інтерактивну вправу. Різні типи інтерактивних лекцій включають вікторини, різноманітні завдання, що передбачають командну взаємодію. Існує багато методів інтерактивної роботи: «тематична мапа», «власні приклади студента», «активне резюмування», «ключові слова», «проблемні завдання», «порівняння», прийом «ілюстративний матеріал», «узагальнення» [1, с. 3-6].

Л. Пироженко та О. Пометун визначають класифікацію інтерактивних технологій за формами навчання, у яких реалізуються наступні інтерактивні методи залежно від мети заняття та форм організації діяльності студентів: інтерактивні технології кооперативного навчання, інтерактивні технології колективно-групового навчання, технології ситуативного моделювання, технології опрацювання дискусійних питань [3].

Використання інтерактивних технологій висуває певні вимоги до структури занять. Як правило, їх структура складається з п'яти елементів: мотивація, оголошення теми та очікуваних результатів, надання необхідної інформації, інтерактивна вправа – центральна частина заняття, підбиття підсумків, оцінювання результатів заняття [4].

Висновки. Інтерактивні форми взаємодії з іншомовним лексичним матеріалом, які потрібно опанувати майбутнім учителям-філологам, допоможуть їм набути впевненості у власних силах, навчать визначити сильні сторони колег, студентів, сприятимуть розвитку вміння вислухати співбесідника, допоможуть стати більш терпимими, розвинути вміння мобілізуватися за складних обставин, приймати конкретні рішення.

Перспективу подальшого дослідження вбачаємо у створенні пакету професійно спрямованих ситуацій (кейси, рольові ігри) у навчанні іншомовного лексичного матеріалу під час підготовки майбутніх учителів англійської мови.

Література

1. Єрмоєнко Т. Є. Інтерактивні методи у викладанні спецкурсів та спецсеминарів на факультеті іноземних мов / Т. Є. Єрмоєнко, А. В. Подлесна / Використання інтерактивних методів при викладанні мови та літератури у середніх та вищих навчальних закладах: матеріали міжвуз. наук.-практ. конф. – Євпаторія : РВНЗ Кримський гуманітарний університет, 2009. – С. 3–6.
2. Маслыко Е. А. Проблемы обучения педагогическому общению в языковом вузе / Е. А. Маслыко. Иностранные языки в высшей школе. – 1987. – Вып. 19. – С.48–58.
3. Пометун О. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: метод. посіб. / О. Пометун, Л. Пироженко. – К. : АПН, 2002. – 136 с.
4. Пометун О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посіб. / О. Пометун, Л. Пироженко. – К. : А.С.К., 2006. – 192 с.